

Aqeedatut-Tahaawiyyah

Av: Imam At-Tahaawi

Inledning

Imam Tahawis al-'Aqidah, som representerar ahl-al-Sunnah wa-al-Jama'as åsikter, har länge varit det mest hyllade och outhärliga uppslagsverket om muslimsk tro, som detta är en redigerad svensk översättning av.

Imam Abu Ja'far Ahmad bin Muhammad bin Salamah bin Salmah bin 'Abd al Malik bin Salmah bin Sulaim bin Sulaiman bin Jawab Azdi, mer känd som Imam Tahawi efter sin födelseplats i Egypten, är en av de mest framträdande auktoriteterna på hadith och fiqh (juridik) i den islamiska världen. Han levde 239-321 A.H., en tid när både de direkta och indirekta läjungarna under de fyra imamerna - Imam Abu Hanifah, Imam Malik, Imam Shafi'i och Imam Ahmad bin Hanbal - undervisade och praktiserade. Denna period var höjdpunkten på studerandet av hadith och fiqh, och Imam Tahawi studerade med alla av den tidens levande auktoriteter. Han började som student hos sin morbror Isma'il bin Yahya Muzni, en av Imam Shafi'is ledande lärjungar. Instinktivt kände emellertid Imam Tahawi sig dragen till Imam Abu Hanifahs samlade arbeten. Han hade faktiskt sett sin morbror och lärare vända sig till verk av Hanafis lärda för att lösa svåra frågor om fiqh och förlita sig mycket på Imam Muhammad Ibn al-Hasan al-Shaybanis och Imam Abu Yusufs skrifter, som hade kodifierat Hanafi fiqh. Detta ledde till att Imam Tahawi ägnade hela sin uppmärksamhet till att studera Hanafis verk och han anslöt sig senare till Hanafis skola.

Imam Tahawi utmärker sig inte bara som en framstående följare av Hanafis skola utan, med tanke på hans höga utbildning och anmärkningsvärda förmåga till förståelse, också som en av dess främsta lärda. Hans monumentala verk, såsom Sharh Ma'ani al-Athar och Mushkil al-Athar, är vitt omfattande och har länge ansetts vara outhärliga för lärande studenter av fiqh.

Al-'Aqidah är trots sin ringa storlek en grundläggande text för alla tider, som utgör en förteckning över vad en muslim måste veta och tro och förstå i sitt hjärta.

Det råder samförstånd bland kompanjonerna, efterföljarna och alla de ledande islamiska auktoriteterna såsom Imam Abu Hanifah, Imam Abu Yusuf, Imam Muhammad, Imam Malik, Imam Shafi'i och Imam Ahmad ibn Hanbal, om de läror som räknas upp i detta verk. För dessa läror, som delas av ahl-al-sunnah wa-al-Jama'ah, härstammar från den heliga koranen och från överensstämmande och bekräftade ahadith – de obestridda ursprungliga källorna till islam.

Som text om de islamiska lärorna förlitar sig detta verk på de resonemang som framställs i den heliga koranen och sunnah. På samma sätt är de argument som förs fram för att motbevisa åsikterna hos de sekter som har avvikit från sunnah, också tagna ur den heliga koranen och sunnah.

Vad gäller de sekter som nämns i detta verk, så skulle en studie av islamisk historia fram till Imam Tahawis tid vara till hjälp. Hänvisningar till sekter som Mu'tazila, Jahmiyyah, Qadriyah och Jabriyah finns i verket. Därutöver innehåller det anspelningar på de oortodoxa och avvikande åsikter som finns bland Shi'ah, Khawarij och liknande mystiker som lämnat den rätta vägen. I verket finns en tydlig hänvisning till den orimliga tvisten om khalq-al-Qur'an på Ma'muns och några

andra 'Abbasidiska kalifers tid.

Medan den ständiga relevansen hos troslärorna i al-'Aqidah är tydlig, kan den historiska betydelsen och poängen hos vissa av dessa läror endast uppskattas till fullo om verket används som textbok till studier under ledning av någon lärd människa som kan förklara dess argument till fullo, med hänvisning till den intellektuella och historiska bakgrund till de sekter som motbevisas i verket. Sådana studier hjälper till att bättre förstå de islamiska lärorerna och att undvika avvikelserna från förr och nu.

Må Allah ge oss sann förståelse av tron och räkna oss bland de som Allah syftar på med 'de som tror, fruktar Allah och gör goda gärningar', och 'de som fruktar Allah, och utstår elände, då skall Allah inte låta lönen för de som gör gott gå till spillo.'

Iqbal Ahmad A'zami

Texten

I Allahs, den Nåderikes, den Barmhärtiges namn

Prisad vare Allah, världarnas Herre.

Den mycket lärda Hujjat al-Islam Abu Ja'far al-Warraaq al-Tahawi al-Misri, må Allah vara honom nådig, sa: Detta är en framställning av ahl-al-Sunnah wa al-Jama'ahs läror, enligt skolan av denna religions lärda, Abu Hanifah an-Nu'man ibn Thabit al-Kufi, Abu Yusuf Ya'qub ibn Ibrahim al-Ansari och Abu 'Abdullah Muhammad ibn al-Hasan al-Shaybani, må Allah vara nöjd med dem alla, och vad de tror angående religionens grunder och deras tro på världarnas Herre.

1. Vi säger om Allahs enhet, och tror med Allahs hjälp – att Allah är En, utan medhjälpare.
2. Det finns inget som liknar Honom.
3. Det finns inget som kan överväldiga Honom.
4. Det finns ingen annan gud än Han.
5. Han är evig utan början och Han varar utan slut.
6. Han kommer aldrig att försvinna eller ta slut.
7. Ingenting händer förutom det Han vill.
8. Ingen fantasi kan föreställa sig Honom och inget förstånd kan förstå Honom.
9. Han är annorlunda än alla skapade varelser.
10. Han lever och dör aldrig och är evigt aktiv och sover aldrig.
11. Han skapar utan att Han är i behov av att göra det och ser efter sin skapelse utan någon ansträngning.
12. Han orsakar död utan rädsla och ger livet åter utan svårighet.

13. Han har alltid existerat tillsammans med sina egenskaper sedan innan skapelsen. Att få skapelsen att existera lade inget till Hans egenskaper som inte redan fanns där. Så som Han var, tillsammans med sina egenskaper, innan evigheten, så skall Han förbli genom ändlösa tider.
14. Det var inte bara genom skapandet Han kunde beskrivas som 'Skaparen' och inte heller var det bara genom frambringandet av skapelsen som Han kunde beskrivas som 'Frambringaren'.
15. Han var alltid Herren även när det inte fanns något att vara herre över, och alltid Skaparen även när det inte fanns nån skapelse.
16. På samma sätt som Han är 'den som ger liv åt de döda', efter att Han gett dem liv en första gång, och förtjänar detta namn innan Han ger dem liv, så förtjänar Han också namnet 'Skaparen' innan Han skapat dem.
17. Detta är för att Han har makten att göra allt, allt beror av Honom, allt är lätt för Honom, och Han behöver inget. 'Ingenting är som Han – Han som hör allt, ser allt' (al-Shura 42:11).
18. Han skapade skapelsen med sin kunskap.
19. Han fastställde öden för dem som Han skapade.
20. Han tilldelade dem bestämda livslängder.
21. Ingenting om dem var dolt för Honom innan Han skapade dem, och Han visste allt som de skulle göra innan Han skapade dem.
22. Han beordrade dem att lyda Honom och förbjöd dem att vara olydiga mot Honom.
23. Allting händer enligt Hans mått och vilja, och det Han vill händer.
24. Han skänker vägledning till vilka Han vill, och skyddar dem och håller dem från olycka, av sin generositet. Och Han vilseleder vilka Han vill, och förnedrar dem och låter olyckor drabba dem, av sin rättvisa.
25. De är alla underdåniga Hans vilja mellan antingen Hans generositet eller Hans rättvisa.
26. Han är upphöjd över att ha motståndare eller likar.
27. Ingen kan avvärja det Han beslutat eller hindra Hans befallningar eller bemästra Hans förehavanden.
28. Vi tror på allt detta och är säkra på att allt kommer från Honom.
29. Och vi är säkra på att Muhammad (må Allah välsigna honom och ge honom frid) är Hans utvalda tjänare och utsedda profet och Hans budbärare som Han är helt nöjd med.
30. Och att han är den sista av profeterna och de gudfruktigas imam och den mest ärade av alla budbärare och är älskad av världarnas Herre.
31. Varje anspråk på profetskap efter honom är lögn och bedrägeri.

32. Han är den som har sänts till alla jinner och alla människor med sanning och vägledning och med ljus och upplysning.
33. Koranen är Allahs ord. Den kom från Honom som tal utan att man kan säga hur. Han nedsände den till sin budbärare som en uppenbarelse. De troende accepterar den som den absoluta sanningen. De är säkra på att den verkligen är Allahs ord. Den är inte skapad, som människors tal, och den som hör den och påstår att det är mänskligt tal har blivit en otrogen. Allah varnar honom och fördömer honom och hotar honom med eld när Han, upphöjd vare Han, säger: 'Honom skall Jag låta brinna i helvetets eld!' (al-Muddaththir 74:26) När Allah hotar dem som säger 'människors ord och ingenting annat!' (al-Muddaththir 74:25) med elden, så vet vi med säkerhet att det är människornas Skapares tal och att det är helt olikt människors tal.
34. Den som beskriver Allah på något sätt som liknar en människa har blivit en otrogen. Alla som förstår detta kommer att ta sig i akt och avhålla sig från att säga saker som de otrogna säger, och de kommer att veta att Han, med sina egenskaper, inte är som människor.
35. Att 'människorna i paradiset får se Allah' är sant, utan att deras syn är allomfattande och utan att man vet hur deras syn är. Som vår Herres bok har uttryckt det: 'Den dagen skall [någras] ansikten lysas upp av glädje – de får skåda sin Herre' (al-Qiyamah 75:22-23). Förklaringen av det här är som Allah vet och vill. Allt som har kommit ner till oss om detta från budbäraren, må Allah välsigna honom och ge honom frid, i autentiska traditioner, är som han sa och betyder det som han menade. Vi fördjupar oss inte i det och försöker inte förklara det enligt våra egna åsikter eller låter våra fantasier få fritt utlopp. Ingen är säker i sin religion om han inte överlämnar sig helt till Allah, den Upphöjde och Ärade, och till Hans budbärare, må Allah välsigna honom och ge honom frid, och lämnar kännedomen om saker som är oklara till den som vet.
36. En mans islam är inte säker om den inte grundar sig på underkastelse och överlämnande. Den som önskar att veta saker som ligger bortom sin förmåga att veta, och vars intellekt inte är nöjt med underkastelse, kommer att finna att hans önskan förblindar honom från klar förståelse av Allahs sanna enhet, ren kunskap och korrekt tro. Och han kommer att svänga mellan tro och otro, bekräftelse och förnekelse och erkännande och förkastelse. Han kommer att drabbas av viskningar och finna sig själv förvirrad och full av tvivel, och vara varken en accepterande troende eller en förkastande förnekare.
37. En mans tro på att 'människorna i paradiset får se Allah' är inte korrekt om han fantiserar om hur det är eller tolkar det enligt sin egen förståelse, eftersom tolkningen av detta 'se', eller för den delen meningen med något av de svårfattliga fenomen som ligger inom herraväldets område, är att undvika tolkningen och bara hålla sig till underkastelse. Detta är muslimernas din. Den som inte skyddar sig mot att förneka Allahs egenskaper eller att likna Allah vid något annat, har gått vilse och inte förstått Allahs härlighet, för vår Herre den Ärade och Upphöjda kan bara beskrivas i termer om enhet och absolut egenhet och ingen skapelse är på något sätt lik Honom.
38. Han är bortom att ha avgränsningar omkring sig eller att vara begränsad eller att ha delar eller lemmar. Inte heller är Han begränsad av de sex riktningarna som alla skapade saker är.
39. Al-Mi'raj (uppstigningen genom himlarna) är sann. Profeten, må Allah välsigna honom och ge honom frid, togs upp under natten i sin kroppsliga skepnad, medan han var vaken, genom himlarna till de höjder som Allah ville. Allah förädlade honom på det sätt Han förädlade honom och uppenbarade för honom det som Han uppenbarade för honom, 'hjärtat tog inte miste på vad han såg' (al-Najm 53:11). Allah välsignade honom och skänkte honom frid i denna värld och i nästa.

40. Al-Hawd (dammen som Allah kommer att skänka profeten som en hedersbetygelse för att släcka hans ummahs törst på domedagen) är sann.
41. Al-Shifa'ah (förbönen för muslimerna) är sann, som det berättas i (samstämmiga och bekräftade) ahadith.
42. Förbundet som Allah slöt med Adam och hans avkomma är sant.
43. Allah visste, innan tiden existerade, det exakta antalet människor som skulle komma till paradiset och det exakta antalet som skulle komma till elden. Detta antal kommer varken att öka eller minska.
44. Detsamma gäller alla handlingar som begås av människor, som görs exakt som Allah visste att de skulle göras. Alla är formade enligt det som de skapades för och det är handlingen som avslutar en människas liv som avgör hans öde. De som är lyckosamma är lyckosamma enligt Allahs beslut, och de olyckliga är olyckliga enligt Allahs beslut.
45. Beslutets exakta beskaffenhet är Allahs hemlighet i skapelsen och ingen ängel nära tronen eller profet som sänts med ett budskap har fått kunskap om det. Att fördjupa sig i det och fundera för mycket på det leder bara till fördärv och undergång och resulterar i trots. Så var extremt försiktig med att tänka och fundera på detta ämne eller låta tvivel om det angripa dig, för Allah har hållit kunskapen om beslutet borta från människorna och förbjudit dem att fråga om det, och säger i sin bok, '[Ingen] kan ställa Honom till svars för Hans handlande, men [människorna] skall stå till svars [för sina handlingar]' (al-Anbiya 21:23). Så den som frågar: 'Varför gjorde Allah så?' har gått emot ett domslut i boken, och den som som går emot ett domslut i boken är en otrogen.
46. Summan av detta är vad de av Allahs vänner som har upplysta hjärtan behöver veta och utgör graden av dem som begåvats med kunskap. För det finns två sorters kunskap: kunskap som är tillgänglig för skapade varelser, och kunskap som inte är tillgänglig för skapade varelser. Att förneka den kunskap som är tillgänglig är otro, och att göra anspråk på den kunskap som är otillgänglig är otro. Tron kan bara vara fast när tillgänglig kunskap accepteras och otillgänglig kunskap inte eftersöks.
47. Vi tror på al-Lawh (tavlan) och al-Qalam (pennan) och på allt som står där. Även om hela skapelsen samlades för att få något att inte existera, vars existens Allah har nedskrivit på tavlan, så skulle de inte kunna göra det. Pennan har torkat efter att ha skrivit ner allt som skall existera ända fram till domedagen. Vad en människa än gått miste om så skulle han ändå aldrig fått det, och vad han än får skulle han aldrig ha gått miste om.
48. Det är nödvändigt för tjänaren att veta att Allah redan vet allt som ska hända i Hans skapelse och att Han har bestämt det på ett detaljerat och avgörande sätt. Det finns inget som Han har skapat, vare sig i himlarna eller på jorden, som kan bestrida det eller lägga något till det, eller radera det eller ändra det, eller minska det eller öka det på något sätt. Detta är ett grundläggande synsätt på tron och en nödvändig faktor i all kunskap och erkännande av Allahs enhet och herravälde. Som Allah säger i sin bok: 'Han som har skapat allt och gett det [skapade] dess rätta utformning.' (al-Furqan 25:2). Och Han säger också: 'ja, allas öden formas av Guds beslut' (al-Ahzab 33:38). Så ve den som tvistar med Allah angående bestämmelsen och som, med sjukt hjärta, börjar fördjupa sig i detta ämne. I sina bedrägliga försök att utforska det osedda söker han efter en hemlighet som aldrig kan avslöjas, och han slutar som en missdådare som inte säger annat än lögn.

49. Al-'Arsh (tronen) och al-Kursi (stolen) är sanna.
50. Han är oberoende av tronen och det som finns under den.
51. Han omger allt och står över det, och det Han har skapat kan inte omge Honom.
52. Vi säger med tro, erkännande och underkastelse att Allah tog Ibrahim till nära vän och att Han talade direkt till Musa.
53. Vi tror på änglarna, profeterna och böckerna som uppenbarades för budbärarna, och vi vittnar om att de alla följde den klara sanningen.
54. Vi kallar vår qiblahs folk muslimer och troende så länge de erkänner det som profeten, må Allah välsigna honom och ge honom frid, kom med, och erkänner som sanning allt det som han sa och berättade om.
55. Vi inlåter oss inte i fåfängt tal om Allah och vi tillåter ingen meningsskiljaktighet om Allahs religion.
56. Vi tvistar inte om koranen och vi vittnar om att det är världarnas Herres tal som den tillförlitliga anden kom ner med och lärde den mest ärade av alla budbärare, Muhammad, må Allah välsigna honom och ge honom frid. Det är Allahs tal och inget tal av någon skapad varelse kan jämföras med det. Vi säger inte att det skapades och vi går inte emot muslimernas Jama'ah angående det.
57. Vi anser inte att någon bland vår qiblahs folk är otrogen på grund av någon felaktig handling han har gjort, så länge han inte anser att den handlingen var tillåten.
58. Vi säger inte heller att en felaktig handling hos en man som har tro inte har skadlig inverkan på honom.
59. Vi hoppas att Allah förlåter de rättrådiga bland de troende och ger dem tillträde till paradiset genom Hans nåd, men vi kan inte vara säkra på det, och vi kan inte vittna om att det säkert kommer att hända och att de kommer att vara i paradiset. Vi ber om förlåtelse för missdådarna bland de troende, och även om vi fruktar för dem så misströstar vi inte om dem.
60. Visshet och misströstan tar båda ut en person från religionen, men den sanna vägen för qiblahs folk ligger mellan de två (d.v.s. man måste frukta och vara medveten om Allahs räkenkap lika väl som att vara hoppfull om Allahs nåd).
61. En person lämnar inte tron förutom genom att förneka det som förde honom in i den.
62. Tron består av tungans bekräftande och hjärtats erkännande.
63. Och allt som är bevisat från profeten, fred vare över honom, angående Shari'ah och förklaringen (av koranen och islam) är sant.
64. Tron är i grunden den samma för alla, men någras företräde över andra är på grund av deras fruktan och medvetenhet om Allah, deras motstånd mot sina lustar och att de väljer det som gör Allah mest nöjd.
65. Alla troende är Allahs 'vänner' och de mest ärade av dem i Allahs ögon är de som är lydiga

och som följer koranen noggrannast.

66. Tron består av tron på Allah, Hans änglar, Hans böcker, Hans budbärare, den sista dagen och tron på att bestämmelsen – både det goda och det onda i den, det söta och det bittra i den – kommer i sin helhet från Allah.

67. Vi tror på alla dessa saker. Vi gör ingen skillnad mellan någon av budbärarna, vi erkänner vad de alla kom med som sanning.

68. De i Muhammads ummah, må Allah välsigna honom och ge honom frid, som har begått grova synder kommer att vara i elden, men inte för alltid, såvida de dör och möter Allah som troende som intygar Hans enhet även om de inte har ångrat sig. De är underkastade Hans vilja och dom. Om Han vill kan Han förlåta dem och benåda dem genom sin generositet, som det nämns i koranen när Han säger: 'Gud förlåter inte den som sätter medhjälpare vid Hans sida, men Han förlåter den Han vill hans mindre synder' (al-Nisa 4:116). Och om Han vill så kan Han straffa dem i elden genom sin rättvisa och sedan ta ut dem ur elden genom sin barmhärtighet, och för förbönen från dem som varit lydiga mot Honom, och skicka dem till paradiset. Det är så för att Allah är beskyddaren av dem som erkänner Honom och Han kommer inte att behandla dem i nästa liv på samma sätt som Han behandlar dem som förnekar Honom och som är berövade Hans vägledning och som har misslyckats att få Hans beskydd. O Allah, Du är islams och dess folks beskyddare; gör oss fasta i islam tills dagen vi möter Dig.

69. Vi är ense om att göra bön bakom vem som helst av qiblahs folk vare sig de är rättrådiga eller missdådare, och att göra begravningsbön över vem som helst av dem när de dör.

70. Vi säger inte att någon av dem helt säkert kommer att hamna i vare sig paradiset eller elden, och vi anklagar inte någon av dem för kufr (otro), shirk (att sätta någon vid Allahs sida), eller nifaq (hyckleri) så länge de inte öppet visat något av detta. Vi lämnar deras hemligheter till Allah.

71. Vi samtycker inte med dödandet av någon i Muhammads ummah, må Allah välsigna honom och ge honom frid, såvida det inte är obligatoriskt enligt Shari'ah att göra så.

72. Vi godkänner inte uppror mot vår imam eller de som ansvarar för våra angelägenheter även om de är orättvisa, inte heller önskar vi dem något ont och inte heller drar vi oss undan från att följa dem. Vi anser att lydnad mot dem är en del av lydnaden mot Allah, den Ärade, och därför obligatoriskt så länge de inte beordrar att synder skall begås. Vi ber om rätt vägledning för dem och förlåter deras felsteg.

73. Vi följer profetens Sunnah och muslimernas Jama'ah, och undviker avvikelser, åtskillnader och splittring.

74. Vi älskar de rättvisa och ärliga och hatar de orättvisa och opålitliga.

75. När vår kunskap om något är oklar säger vi: 'Allah vet bäst'.

76. Vi samtycker med att stryka över lädersockar (i Wudu) vare sig på resa eller annars, precis som det framkommit i (fastställda och bekräftade) ahadith.

77. Hajj och jihad under ledning av dem som ansvarar för muslimerna, vare sig de är rättrådiga eller missdådare, är ständiga skyldigheter ända tills den sista dagen kommer. Inget kan upphäva eller motsätta sig detta.

78. Vi tror på Kiraman Katibin (de ädla änglarna) som skriver ned våra handlingar, för Allah har utsett dem att vaka över oss.
79. Vi tror på dödens ängel som är utsedd att ta alla själar.
80. Vi tror på straffet i graven för de som förtjänar det, och på Munkar och Nakirs utfrågning i graven om en persons Herre, religion och profet, som det framkommit i ahadith från Allahs budbärare, må Allah välsigna honom och ge honom frid, och i berättelser från kompanjonerna, må Allah vara nöjd med dem alla.
81. Graven är varken en av ängarna i paradiset eller en av avgrunderna i helvetet.
82. Vi tror på att vi ska ges livet åter efter döden och att vi ska lönas för våra handlingar på domedagen, och al-'Ard, efter att ha visats dem och al-Hisab, ställas till svars för dem. Och Qira'at al-Kitab, att läsa boken, och belöningen eller straffet och på al-Sirat (bron) och al-Mizan (vågen).
83. Paradiset och elden är skapade ting som aldrig tar slut och vi tror på att Allah skapade dem innan resten av skapelsen och att Han sedan skapade människor att befolka dem. Den Han vill hamnar i paradiset genom Hans givmildhet och den Han vill hamnar i elden genom Hans rättvisa. Alla agerar enligt vad som har bestämts för dem och rör sig mot det som de har skapats för.
84. Gott och ont har båda bestämts för människor.
85. Förmågan till Tawfiq (gudomlig nåd och ynnest), som gör en handling säker att ske, kan inte tillskrivas skapade ting. Denna förmåga är en del av handlingen, medan förmågan till en handling vad gäller att ha den nödvändiga hälsan, kunnandet och att vara i position att agera och ha de nödvändiga medlen, existerar i en person innan handlingen. Det är denna typ av förmåga som är föremål för Shari'ahs föreskrifter. Allah, den Upphöjde, säger: 'Gud lägger inte på någon en tyngre börda än han kan bära' (al-Baqarah 2:286).
86. Människors handlingar är skapade av Allah men förtjänade av människor.
87. Allah, den Upphöjde, har bara anbefallt människor med vad de är kapabla att göra och människor kan bara göra det som Allah gynnat dem med. Detta är förklaringen till uttrycket 'det finns ingen makt och ingen styrka utom hos Allah'. Till detta lägger vi att det inte finns något knep eller sätt för någon att undgå eller undfly olydnad mot Allah förutom med Allahs hjälp, inte heller har någon styrkan att sätta lydnad mot Allah i verket och förbli fast i den, om inte Allah gör det möjligt för dem att göra så.
88. Allting händer enligt Allahs vilja, kunskap, förutbestämmande och beslut. Hans vilja övervinner alla andra viljor och Hans beslut övervinner alla knep. Han gör vad Han vill och Han är aldrig orättvis. Han är upphöjd i sin renhet högt över all ondska och fördärv och Han är perfekt, långt ifrån några fel eller brister. '[Ingen] kan ställa Honom till svars för Hans handlande, men [människorna] skall stå till svars [för sina handlingar]' (al-Anbiya' 21:23).
89. I de levandes böner och allmosor finns nytta för de döda.
90. Allah svarar på människors böner och ger dem vad de ber om.
91. Allah har total kontroll över allting och ingenting har någon kontroll över Honom. Inget kan

vara oberoende av Allah ens för ett ögonblick, och den som anser sig oberoende av Allah för ett ögonblick är skyldig till otro och blir en av de fördärvade människorna.

92. Allah blir förargad och kan glädjas, men inte på samma sätt som någon skapelse.

93. Vi älskar Allahs budbärares kompanjoner men vi går inte till överdrift i vår kärlek för någon individ ibland dem och inte heller tar vi avstånd från någon av dem. Vi hatar alla som hatar dem eller talar illa om dem och vi talar bara gott om dem. Kärlek till dem är en del av islam, en del av tron och en del av förträffligt uppförande, medan hat mot dem är otro, hyckleri och upproriskhet.

94. Vi bekräftar att efter Allahs budbärares död, må Allah välsigna honom och ge honom frid, gick kalifatet först till Abu Bakr al-Siddiq, må Allah vara nöjd med honom, och därigenom bevisades hans förträfflighet och överlägsenhet över de övriga muslimerna. Sedan gick det till 'Umar ibn al-Khattab, må Allah vara nöjd med honom, sedan till 'Uthman, må Allah vara nöjd med honom, och sedan till 'Ali ibn Abi Talib, må Allah vara nöjd med honom. Dessa är de rätt vägledda kaliferna och redbara ledarna.

95. Vi vittnar om att de tio som nämndes av Allahs budbärare, må Allah välsigna honom och ge honom frid, och som han lovat paradiset, kommer att vara i paradiset eftersom Allahs budbärare, må Allah välsigna honom och ge honom frid, vars ord är sanning, vittnade om att de skulle vara det. De tio är: Abu Bakr, 'Umar, 'Uthman, 'Ali, Talhah, Zubayr, Sa'd, Sa'id, 'Abdur-Rahman ibn 'Auf och Abu 'Ubaydah ibn al-Jarrah vars titel var denna ummahs förvaltare, må Allah vara nöjd med dem alla.

96. Den som talar gott om Allahs budbärares kompanjoner, må Allah välsigna honom och ge honom frid, och hans fruar och avkomma, som alla är rena och obefläckade av någon orenhet, är fria från anklagelser om hyckleri.

97. De lärda männen i den första församlingen och de som följde i deras fotspår – de dygdiga människorna, berättarna av ahadith, juristerna och analytikerna – de skall endast omtalas i bästa ordalag och den som säger något illa om dem är inte på den rätta vägen.

98. Vi föredrar inte någon av ummahns awliya över någon av profeterna men däremot säger vi att vem som helst av profeterna är bättre än alla awliya' tillsammans.

99. Vi tror på det vi vet om Karamat, awliya's mirakel, och på autentiska berättelser om dem från pålitliga källor.

100. Vi tror på tecknen före domedagen, såsom Dajjals ankomst och 'Isa ibn Maryams, fred vare över honom, nedkomst från himlen och vi tror på att solen skall stiga upp ifrån där den går ner och på odjurets uppkomst ur jorden.

101. Vi accepterar inte som sanning det som spåmän och siare säger och inte heller accepterar vi de påståenden som görs av de som intygar något som går emot boken, sunnah och den muslimska ummahns samstämmighet.

102. Vi anser att sammanhållning är den sanna och rätta vägen och att splittring är avvikelse och elände.

103. Det finns bara en Allahs religion i himlarna och på jorden och det är islams religion. Allah säger: 'För Gud är [den sanna] religionen underkastelse under Hans vilja' (Al 'Imran 3:19). Och Han

säger också: 'Jag har beslutat att Islam skall vara er religion' (al-Maidah 5:3).

104. Islam ligger mellan att gå till överdrift och att vara otillräcklig, mellan Tashbih (att likna Allahs egenskaper med någonting annat) och Ta'til (att förneka Allahs egenskaper), mellan fatalism och att förneka att allt är Allahs beslut och mellan visshet (utan att vara medveten om Allahs räkenskap) och misströstan (om Allahs nåd).

105. Detta är vår religion och det är vad vi tror på, både i hjärtat och till det yttre, och vi avsäger oss, inför Allah, all anknytning med någon som går emot det vi sagt och klargjort.

Vi ber Allah att göra oss fasta i vår tro och ända våra liv med den och skydda oss från olika påhitt, splittrande åsikter och onda läror som de hos Mushabbihah, Mu'tazilah, Jahmiyyah, Jabriyah, Qadriyah och andra som dem, som går emot Sunnah och Jama'ah och som har förbundit sig med felaktigheter. Vi avsäger oss all koppling till dem och enligt vår åsikt är de felaktiga och på väg mot undergång.

Vi ber Allah beskydda oss från all falskhet och vi ber om Hans nåd och ynnest att göra allt gott.